

Landskap: Småland. Upptecknat av: Mammi Egerström
 Härad: Sunnebo Adress: B. L. P. Kyrkog. 13, Rindö
 Socken: Pöryby Berättat av: (se innskrifts fil.)
 Uppteckningsår: 1936. Född år i

Uppteckningen rör Äldre tiders folkminne -
gäriskt en religiös aktivism.

Innskrifts filskrivning
Fil. 1-4 Ingemarsson N. V. Salomonson.
5-19 Salomonson berättar.
20-25 Johannes Pörr.
26-36 Joh. Pörrs berättelse.

Sygeskrivelsen fr. V. Salomonsson.

Närst min frisk dag är?
Måske vilde jag mig för, om
det fanns några sjukhus
gamlings i Tjörne, som skulle
de ha ett så stort och färdigt
stadium där, som minnes för mig,
en och i Tjörne. Sen vid
Salomonsson på St. Håkans
den hade redan en längre tid
ist långt tillgånge på ymer och
vård, men man kunde förstå
med denna min som helst.

Jag begär mig alltså dit
en dag till li-biden, annars för
man för bättre tillgå till
i förberedelse till dessa dagar,

om man skulle få tala med mig
 då jag kom från den gården, vill
 man ju på mig att tala om ett
 biter. Biteren är en gammal,
 mycket mager man, den står
 ju på en kipp, många fä-
 jer arbetar. Då biter är röd-
 fat, så man kan se med sin
 öga biter i rikning med b-
 rings biter och
 biteren intill mig,
 jag är jag biter
 med en bitering,
 om man är S,
 som jag biter
 till fjärran
 vil biteren —

"Joomensan — men si nu
 va ja kongen te i opp ett tryk,
 mi si ho ho" — Jeg får
 si når videre fortryngene. Hver
 og hver dænger litt i i det
 viktigste samtale på vordene.
 Jeg får de vet, at Salomon
 blei den Viste frim d. 11/2
 1865 i Berings Møte, Rep. by
 men opprøret, ledet den de i
 gammel, på Otter's gærde,
 Berge viken. Vi kunne se
 in på titt en vige, og alt
 beritte S. med en stemme, den
 ikke kunne riget en krig. Den
 faktisk finnes en, ty di man
 ser bruen — men Gudslyse

Kropp och dda, vänta man en
visstänke Tårn. Den berättar
med en enstänke tåknad, som
vittnar om ett gott hvar
med, och vi bär den alla,
"historien"

Jag tår i ett by i den
borings den, som vinsti y den att
ljusk på det, som det yttre the-
met inbiller en. Där är också
småttigt och inbikt, så att
man tycker, att den bristande
mannen skulle ha fått för länge
sedan en total frigivning. Den
visar mig en del bröden som har
tist, varför jag är nöjd att
efter detta för honom ut i första tårten.

Det finns ej många gammal-
modigare kvar än, upp typer S. mig
om, då vi talas om och från ti-
dens religiösa förhållanden. I husen
är vi många stycken i Örebro,
Örebro. Vi är liksom i full
gång, så jag får veta det om
efter det andra barnet genom att de
och då kan vi se att vi eller
en friga, som leder S. i en
kort tid.

Stofinerna var gammal-
modigare. De hade så lite stoff
prestationerna. Stof var priset, som S.
ej minns fel.

"Nymen är ja först talas
om, som är 'börstare'. Som inte pro-

Jetiskt anka — den däre " —

Ly skvandringer fristyr
vise sinderen om året st. till Rys-
by pingstkyrka och till Vis lunda Hvi-
li Skinnets fests dag. Kyrtobandmen
stige sig till armen i Otta till-
skage, men mig en särskild betän-
kande men ej. Sten men provin-
kunde vet S. ej ej heller den
gammaltisam utro omst den eller
härta. / Skogsting hatar mig rep o ej.
Vistetsprestationer om ut-
märktes av Otta kung i hofver,
lytt till omst bestirning, no
beträkter kungen. My men S. st. var
siden, att den bestir den dödes
"Jostia fink."

Att en präst en säll
finne minnen, att man liksom
samt lycks och. Oiskenen kriti-
keras i regel ej en gammal allisa-
en, som däremot har förlämnat
de de fiktiva.

Kycket ofta talade gam-
malisaren om syden och bogen
och framställde de alltså, att man
skulle göra goda gärningar.

Men aldrig höst ka-
las om någon präst, som skulle
kunna uttala djärvt, men
däremot ha det framme många
präster och iöfriga till fri-
ning i mycket. Ingen präst
ansåg emellertid sig själv.

Ofta berättas om pristen
 sammantvingande med djävulen
 ----- "Da" va en prist
 som va i äkte, i ritt som da
 va, tappade han ryggsjacket —
 men han sa te skjult bakken att
 bara vira på ----- men
 så va väl djävulen riktigt trill-
 vord, för han hade brunt upp
 ryggsjacket bak ryggen —

Nymen var ägs honom
 uppväcka dötter. Han kunde te, vad
 den dötter kommit o. s. v.

S. berättar: "I min ung-
 dom, da va på 1890-talet, arbe-
 tade jag i Skarbrevst. Da va
 Nymen där. Vörst ärtaren hette om,

en så gäring, och en lik bisatt på
Stenbrokrets kyrkogård — men ej
joragift. Nymnen äble förbi i
buren så de stjuckpojken: "Vi ha
ti i gnen — ti den min-
ting? — Vi. — Stig upp
på min knäppa! — A, då
ti pojken mit, som buren ej
ville ta oss.

Då tapad man till
över mig en dök, Undrade Nymnen
ta oss, var den dök hemmet —
i förbannelsen — eller i himmelen.
— "Då var då en gäring en, som
skulle festa, i buren så de an-
de i en kista. Nymnen så:

'Ja, men sulte de brønnen varmen
i hemmet eller behøve —
— — — — men — — — — me prøv
se ja brønnen i behøve — i de
de man fortalte.

Supper de ej si for-
lyst, men lig for, Mørkvar
da ikke mindst Mørkvar for-
drivtes. (S. kunne ej lide de 4
brønde yndelse) "Mørke tips da
i men stor. Børnen varles mi.
Min far i anden brønd hemme, i
vi bare skulle vinde de si for
som muligt. Vi de brønd i
mørke som muligt, skulle bar-
nen de da, som de var 'børn'

För att bli kartin i karta
Pehr Wisselgren, född i
Århus i Västmanland, en den
född, som betingade sig
Stigfjärden och begärde man
om man skulle ut sig med
"granna" vänner. Det skulle
muntligen vara till att följa
som möjligt.
"De gånge" beklagade om
för mig", att i Byggnadsföretaget
en fört, som tillhörde
Den som född till mig i karta
han med till till att eller and-
re till vänner, till till att
han den fört fört till.

Att ha den med spän-
nen i sig tyck. När den
skulle ha bli en vit. Spän-
nen i frukt. Öfringen
gav neder, men de fringor
i den pricken.

Ringar i rönen smärtes
mycket som bottenhål med in-
vandrare eller hushåll. Om man
hade det i hushåll eller i frukt,
skulle man göra till i det med
en vil med sidetill på. I
vikt fatter en ring, som man skulle
be vilja om istället, så att de
ett från ett. S. Inne, då han
i 10 år gammal, en sidan ring
med hushåll.

13. 4999

13
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På det sätt som är det
gärna mycket, men det an-
går för tyckligt en gammalli-
tann.

Gammallisarna skulle be-
myndas också. I Milasby, som
s. s. en gammallisare, som bygg-
de. Frisken där ville göra rusti-
ga kläder, men det fick man ej,
ty det skulle vara endast släta
utan något som helst tydligt
pråk.

(Uttrycket "vi ha djäru-
ten mistat påansen", som vi skulle
ha fått mest utvecklad i oss,
har s. s. aldrig varit).

Stäng er in i silver
och ämbes i guldsläsa.

Bt. m. h. om v. fr.
därifrån, minner S. — uplyst.

Bilder i Uppenbarbe-
telsen om ämbes mysligt ofta. Man
kunde om "vidjvret", "vidjv-
rets tecken" "om" en st. v. b. b.
beskrivning "här".

Sten g. ämbes i m. m. fr.
respekt villen st. m. S.
härifrån i m. m. m. m. m.
i m. m. m. m. m. m. m.
ger, fr. att d. m. m. m. m. m.

dröna.

Sim mig färdig med an-
sigt ja allt prövat. Alltså och.
ti blanda kungarna i bländaren
— "men om de takt, gjorde väl
de samma".

Finns tillåten tillåten för ti-
na andaktstunder, vänds till-
ligen flera till.

Att en tillåten person
uppträda som predikant är
nått naturligt. En tillåten är et.
Mycket i Solg, som reser an-
vändning och predikant. "Jag är väl
barn kungarna, för jag."

En annan tillåten är kung-
makare för Summabo, som också

fr anskning och predikande. Han
kallades till Arvid i Åmnebo
men kalle Arvid Zachrisson.
"Om tredje en Ja-
gskonen, men de kan de kom-
ma, det ja ente."

Predikanten Gisle Lister
och predikade i Runkens, Åmnebo,
Nordborg, Skogs och Munkbo
böcker.

"Härra de en känd, som
kallade ropare. Då de minning,
så att folk gill i dröja i tält
i prästerna i li där."
Välkommen till det gode livet till
roparens samfundet. På dessa

sjunga efter "Sions Sanger"
 efter boken S. en sing, sjunga,
 som bönjakt:

"Va flyr på fjä-
 lund och den heliga berg, den
 dräcker mig min och fjärran-
 - - -"

S. ommin vil, att
 det huvudsakligen är kvinnor, som
 var med blanda roparna. Pre-
 dikanten fick i detta och pre-
 dikante di. Di en ropare ti
 rikhet i detta, hoppade de and-
 ra på den antingen hemma, där
 man låg på golvet eller marken.
 Detta för S. är, och man talar
 de för hoppare. Gårman de, som

fallit i ettern, trodde man, att
den helige anda talade.

Bl. predikanten för hem-
men S. vil viing, att han först
talar om Lina Anders dotter i
Alla upp i Skjälmskyd.

Skjälmskyd och Skjälms-
en ströls ej enst vander.

Skjälmskyd är en
vår lagbundenhet och "vårskild".
De var skingst rikskyrkliga och
glitiga kyrkor. och mätte and besö-
vare.

De firkirkliga var i
Skjälmskyd ögan fiska fongsten och

19.
4999

Antikvin L.

Vid hoppans fram-
marschen, antingen de kallas
på dagen eller natten, var det
alltid många åkare, "men om
de var fulla framman eller
de kommit ändå, var ja en-
te" berättar Selma.

Från jag tog fr. givet, att Olof var en
 hemman. Men så komman där en g.
 församling, di i den bärst tiller de
 sprinkar, en smula tiden vers till
 gummor inständes på verkstaden.
 Han var en brytning på ar-
 men de niger djupet, di han
 mig att förändra till på mig.
 Han ville mig en förändring ist
 att di just han fr. var att de
 reder på, var det var. Han var
 i hennes blippten ögonpar, han
 var ansluttes en en "fäststämhet"
 att di just han möjligt fr. var
 på, var jag var fr. en hustru, och
 var jag hade fr. mig.
 — "Nå så förtyngs"

Men då vi så såg, så fanns det
 en hemma i grannstaden. — Vi
 såg att den var en liten liten
 en med en liten liten.
 Men det var en liten liten.
 Men, var det en liten liten.
 då på, att jag var en liten, som
 skulle bli en liten, vilket var en
 tyngdes glädje hemma, för att jag
 att den var en liten att för att
 en liten liten — men den
 hade ju aldrig till den som
 bär bärning, det är, ty att för.
 att att jag med hemma på
 en liten bärning, men det
 ej. Jag skulle snälla, att
 vi färdas vilken gånger, att vi

gick jag i den förvirringen, att
en dag, när det regnar, måste
han vara hemma.

En sådan dag kom
som oförutsett en vacker dagg-
tor, och då "sag jag på min
stolbäst" till Pops, där gum-
man just gick på att bygga
verk på gården. — "Vår, han
kommer inte i dag heller, för han
måste ha en vecka." Det var
enligt för mig det. Ja det mis-
ste vi verkligen med det anse-
et, ja, "och därför kommer
jag om, så går det fortare."
Så säger jag i att hjälpa han-
ne, trots minna förbättring, att

4999

Fylla den ene korgen efter den and-
re, och efter $\frac{1}{2}$ tim. arbete kan
vi sedan mörka tak, och då kan
hon ja ej mörka mig att ja ta-
ka en stund med henne, var-
ja vi gå in i stugan och bli
oss med i lugn och ro och prö-
va om min barn och om prinsen
i allmänhet, och då säger jag
tack för jagan, om jag Peter
hinner ihåg mig en bra pre-
dikanter — några viktiga be-
predikanten sedan hennes sam-
dags, och det visar sig, att
hon kan på "mummas gata"
genast.

(Efter viot smukt, som jeg om
stak mig et belag, var der gaa-
men om sig vistnok ganske
di den mindelige bjælke mig på mid-
del. Efter det gik hun så ud for
at rejse upp sig, som hun først
klippede an, og jeg tænkte di på at
føje at det på hende.)

36
4999

fr. Catp redaktörerna
fr. i ring ringa:
Rantzen, Lindeström, Flyttan -
gren och Cheburk.

I sin hem hade fru Pohl
löst Storgs presentationer. Det
var en mycket ringa, som ej
löst fr. posten, fr. att Storg
ansåg var för Storg.

Beitstetse om Nyman
fortfarande ännu. "Då han var i
Rydbo, var han färdig i pre-
dikan." Han hade dessutom,
som han sade, så till ex. gav
han bort så mycket som hade

Skriv endast på denna sida!

tille Jättinge. Men vi ha mer än
andra t. ex. att banna skulle
gå från utgången Skensbrotts
kyrka. "Sånt ska de vara.
om alla när mina bröder och
sister när fruga." (begraven)

Men Pohl var med en gång
i Pjättingd, då en prins, som de
"mätte" Linnon, skulle prövas
där. Inne kom det i stora stu-
ror, för vilka som helst fick
vara, men det inte alla, som
ville. Det fanns smärre och
gammellare och yngre där, och
de försökte övertala varandra.

Prisken var fjord i prunkende tra:

Da stann en fjord i end-
nede tra, dyptet sammestann tra,
isemstade man på stelsen dis-
amkning. Det kunde var i
20-ke på nye stalle.

Myndig historie ingrep i
med den: byttens andring.

En del prisken var mit-
te tene og tide Guds ord, men
det fanns prisken, "som va bevisen
givingen."

En Pohl var vist klen
en prisken, som hadde isemstade
fjordinge, og som hadde en allmann.

boiker.

"Nu övertvungna visen
nu jag, boiker ju Carl, ting-
far på storgården men ante
brakar. Ja nu ju går jag in
i går med storgården, som
ante syms — men som fri-
vollar me, då ja villar hem
hemme. Nu boiker di bli
si tjunt i grannst omkring me,
i ja villar ante — men boi-
me vet, va de vill bin —"

Nå ju Pohl tillt ju ha
bin sig de 4 hundra yllemer, men
nu nu glimt, vill de vord.

Angående drygdom och
benägenheten för Orak, att barnen skul-
le äta "efterlasket", som blev
vid bänningarna — "si kaffe och
en bit smörgås på den tiden" —

Att präster vid något
tillfälle skulle ha bantat super-
det för den Orak alltså bant, för
präster bantade super och mer
så var det t. ex. med prästen
Widerström i Södertälje. Han
var ingen verklig präst utan en
slättlig världsmänniska — men
predikta kunde han. — "Var
den ja opp i predikta för hi-
ningarna i prästen och bän-
na på den."

"Någon bigfish friskman var
inte på den tiden? spijer sig
från att komma vidare. — "född
de, som dugde de för att, var
bigfish friskman för, — men si
de fanns många fattiga."

— "Faan fiske för på den,
som var bigfish i hösten, a
de för den på en gubbe, som
kunde berätta."

Att ha friskman med
"blått de" finger, (finger, som g
de stort) upp till de ränder v. i. v
och som var bigfish i hösten,
var tyvärr.

Gammallisare gjorde
allting annat än fruktade Gud.
De hade det antit. sagt
att "gammalt" i sin stuga.
Den gammallisare fann, som det
hade funderat på. Han hade
varit med i frukt - typen
högst att hade de blivit om-
vänd. Han var så gammallisare
att fruktade Gud.

Silver, som man fick
i arv, var ej förligt att ha.

"Pappa ble borta, de
de fukt se min bild i vitt."

4999

Sten var som tyngsiga
att använda. Så var det f. ex.
förligt att säga var, ty var
var det samma som ja.

Sten predikanten i den
gilt från i sin predikningar, att
vittna di ut di skulle följa.
För ex. jämt 54 i sedan var det
en, som predikant vittnade om
i sin.

Rapport om både till:
"Allmän bättring bli allri, för
än för att fulla stoff denna
gätt över joen."

Blund en källa personer,
som prägade upptäckte de presbi-
teriska kyrkan för Pörr i sin "fo-
kurre i Doleken" från Sjöda-
holm, som i Håvås i Sjöda-
berga blev upp på en berg
och till Bergpredikan, som
han sa.

Gubben Pörr kyrkan
tillsä i sin, vilket han berättar på
att ingått, att de han be-
fön prästade en gång mellan
1876 - 78 en pastor Rind på
en kyrkbygd, och de berättade
förr på en stilla för med
fitt.

Påstämman men inte de
främlingar predikare m. Rutten,
Anders, Nordberg m. Storg. pred.
m.

Pöhl har mig en gång
villt tala om "Blinda Hans"
men minns det ej.

Såsom Sångerna de Gam-
la psalmboken användes vil han
mest berätta.

"Stoppa i disamma den
raparen", säger fru Pöhl, "i de kons-
ter mi raparen va, att de varit från
sina gånger de den andra, när de
stulle predika, i de de stället."

36
4999

född de i chula i te sen dör
- men hite. Nor i mormor
hite ofta om di, "stake fra Bom

36
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!